KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2020/1304

av den 14 juli 2020

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller de faktorer som Esma åtminstone ska beakta i sin bedömning av begäranden om jämförbar regelefterlevnad som inges av centrala motparter från tredjeland samt former och villkor för denna bedömning

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ([1]), särskilt artikel 25a.3, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 25a i förordning (EU) nr 648/2012 får en central motpart från tredjeland som är systemviktig, eller sannolikt kommer att bli systemviktig, för den finansiella stabiliteten i unionen eller en eller flera av medlemsstaterna (central motpart i kategori 2) inkomma med en begäran om att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska bedöma om motparten genom att följa den tillämpliga ramen i tredjeland kan anses uppfylla kraven i artikel 16 samt i avdelningarna IV och V i förordning (EU) nr 648/2012 (jämförbar regelefterlevnad) och anta ett beslut i enlighet med detta.

(2) Jämförbar regelefterlevnad skyddar unionens finansiella stabilitet och säkerställer lika konkurrensvillkor mellan centrala motparter i kategori 2 och centrala motparter som är auktoriserade i unionen, samtidigt som det minskar den administrativa och regulativa bördan för dessa centrala motparter i kategori 2. Bedömningen av jämförbar regelefterlevnad bör därför kontrollera om efterlevnad av ramen i tredjeland av en central motpart i kategori 2 i praktiken motsvarar efterlevnad av vissa eller alla krav i artikel 16 samt i avdelningarna IV och V i förordning (EU) nr 648/2012. I denna förordning bör det därför anges vilka faktorer som Esma ska bedöma när den bedömer en begäran från en central motpart i kategori 2 om jämförbar regelefterlevnad. Vid denna bedömning bör Esma även beakta huruvida den centrala motparten uppfyller eventuella krav i delegerade akter eller genomförandeakter som närmare specificerar dessa faktorer, inbegripet krav på marginalsäkerheter, likviditetsriskkontroller och säkerheter.

(3) I sin bedömning av om efterlevnad av den tillämpliga ramen i tredjeland motsvarar efterlevnad av kraven i artikel 16 samt i avdelningarna IV och V i förordning (EU) nr 648/2012 kan Esma även beakta rekommendationerna från CPMI (Committee on Payments and Market Infrastructures) och Iosco (International Organisation of Securities Commissions).

(4) Esma bör göra en ingående bedömning för att fastställa om en central motpart i kategori 2 ska beviljas jämförbar regelefterlevnad med avseende på avdelning IV i förordning (EU) nr 648/2012. Beslut om att avslå en begäran om jämförbar regelefterlevnad med avseende på avdelning IV kan vara av betydelse för den likvärdighetsbedömning som kommissionen gör enligt artikel 25.6 i den förordningen. Esma bör därför underrätta kommissionen om myndigheten har för avsikt att avslå en begäran om jämförbar regelefterlevnad med avseende på den avdelningen.

(5) Om en central motpart i kategori 2 har ingått en samverkansöverenskommelse med en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 utgör denna överenskommelse en direkt länk och därmed en direkt kanal för smittspridning till en central motpart i unionen. När det gäller sådana överenskommelser bör Esma göra en ingående bedömning för att fastställa om jämförbar regelefterlevnad ska beviljas med avseende på avdelning V i den förordningen. En samverkansöverenskommelse mellan en central motpart i kategori 2 och en annan central motpart från tredjeland utgör inte en direkt länk till en central motpart i unionen, men kan under vissa omständigheter fungera som en indirekt kanal för smittspridning. När det gäller sådana överenskommelser bör Esma bara göra en ingående bedömning om detta är berättigat med tanke på överenskommelsens inverkan på den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dessa medlemsstater.

([1]) EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

(6) Eftersom ett av målen med jämförbar regelefterlevnad är att minska den administrativa och regulativa bördan för centrala motparter i kategori 2 bör en begäran om jämförbar regelefterlevnad inte avslås enbart med hänvisning till att en central motpart i kategori 2 tillämpar undantag i enlighet med den tillämpliga ramen i tredjeland som är jämförbara med undantagen i artikel 1.4 och 1.5 i förordning (EU) nr 648/2012. Bedömningen av jämförbar regelefterlevnad bör även ta hänsyn till i vilken utsträckning ett avslag kan leda till att det blir omöjligt för den centrala motparten i kategori 2 att uppfylla både unionens och tredjelandets krav.

(7) Esmas beslut om huruvida jämförbar regelefterlevnad ska beviljas bör baseras på den bedömning som görs vid tidpunkten för beslutet. För att Esma ska ompröva sitt beslut i ljuset av utvecklingen på relevanta områden, till exempel ändringar av en central motparts interna regler och förfaranden, bör den centrala motparten i kategori 2 informera Esma om denna utveckling.

(8) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2099 ([2]), genom vilken artikel 25a infördes i förordning (EU) nr 648/2012, började tillämpas den 1 januari 2020. För att säkerställa att artikel 25a kan tillämpas fullt ut bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarande för att inkomma med en begäran om jämförbar regelefterlevnad

1. Den motiverade begäran som avses i artikel 25a.1 i förordning (EU) nr 648/2012 ska inges antingen inom den tidsfrist som Esma fastställer i den underrättelse genom vilken den centrala motparten från tredjeland informeras om att den inte anses vara en central motpart i kategori 1 eller när som helst efter det att en central motpart från tredjeland har godkänts av Esma som en central motpart i kategori 2 i enlighet med artikel 25.2b.

Den centrala motparten i kategori 2 ska informera sin behöriga myndighet om den inger den begäran som avses i första stycket.

2. I den motiverade begäran som avses i punkt 1 ska följande anges:

a) De krav avseende vilka den centrala motparten i kategori 2 begär jämförbar regelefterlevnad.

b) Skälen till varför efterlevnad av den tillämpliga ramen i tredjeland av den centrala motparten i kategori 2 motsvarar efterlevnad av relevanta krav i artikel 16 samt i avdelningarna IV och V i förordning (EU) nr 648/2012.

c) På vilket sätt den centrala motparten i kategori 2 uppfyller eventuella villkor för tillämpningen av den genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012.

Den centrala motparten i kategori 2 ska vid tillämpningen av led b i relevanta fall lägga fram de bevis som avses i artikel 5.

3. Den centrala motparten i kategori 2 ska på Esmas begäran inkludera följande i den motiverade begäran som avses i punkt 1:

a) Ett intyg från sin behöriga myndighet om att den centrala motparten i kategori 2 har gott anseende.

b) Vad gäller kraven i artikel 16 och avdelning V i förordning (EU) nr 648/2012, vid behov en översättning av den relevanta tillämpliga ramen i tredjeland till ett språk som ofta används inom finanssektorn.

4. Esma ska inom 30 dagar från mottagandet av en motiverad begäran som ingetts i enlighet med punkt 1 bedöma om den motiverade begäran är fullständig. Om begäran inte är fullständig ska Esma fastställa en tidsfrist inom vilken den centrala motparten i kategori 2 måste lämna ytterligare uppgifter.

5. Esma ska besluta om jämförbar regelefterlevnad ska beviljas avseende de krav som omfattas av den motiverade begäran inom 90 arbetsdagar från mottagandet av en fullständig motiverad begäran som ingetts i enlighet med punkt 4 i denna artikel.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2099 av den 23 oktober 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland (EUT L 322, 12.12.2019, s. 1).

Esma får skjuta upp beslutet om den motiverade begäran eller de ytterligare uppgifter som avses i punkt 4 inte inges i tid och bedömningen av begäran på grund av detta kan försena Esmas beslut om godkännande av den centrala motparten från tredjeland eller översynen av godkännandet av densamma.

6. En central motpart i kategori 2 för vilken Esma inte har beviljat jämförbar regelefterlevnad för ett eller flera krav får inte inge den motiverade begäran som avses i punkt 1 på nytt för samma krav, såvida det inte har skett en relevant ändring av den tillämpliga ramen i tredjeland eller av hur den centrala motparten följer denna ram.

Artikel 2

Jämförbar regelefterlevnad med avseende på artikel 16 i förordning (EU) nr 648/2012

1. Esma ska bevilja jämförbar regelefterlevnad med avseende på artikel 16.1 i förordning (EU) nr 648/2012 om en central motpart i kategori 2 har ständig tillgång till ett startkapital som motsvarar minst 7,5 miljoner euro, inbegripet balanserade vinstmedel och reserver.

2. Esma ska bevilja jämförbar regelefterlevnad med avseende på artikel 16.2 i förordning (EU) nr 648/2012 om en central motpart i kategori 2 har ett kapital, inbegripet balanserade vinstmedel och reserver, som vid varje tidpunkt överstiger eller motsvarar

a) den centrala motpartens kapitalkrav för avveckling eller omstrukturering av verksamheten,

b) den centrala motpartens kapitalkrav för operativa och rättsliga risker,

c) den centrala motpartens kapitalkrav för kreditrisk, motpartsrisk och marknadsrisk som inte redan täcks av de särskilda finansiella resurser som avses i artiklarna 41–44 i förordning (EU) nr 648/2012 eller jämförbara särskilda finansiella resurser som krävs enligt rättsordningen i den centrala motpartens hemmajurisdiktion,

d) den centrala motpartens kapitalkrav för affärsrisker.

Vid tillämpning av det första stycket ska Esma beräkna kapitalkraven i enlighet med de särskilda kapitalkrav som anges i den tillämpliga ramen i tredjeland eller, om den ramen inte innehåller dessa kapitalkrav, i enlighet med relevanta krav i artiklarna 2–5 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 ([3]).

Artikel 3

Jämförbar regelefterlevnad med avseende på avdelning IV i förordning (EU) nr 648/2012

1. Esma ska bevilja jämförbar regelefterlevnad med avseende på kraven i avdelning IV i förordning (EU) nr 648/2012 om

a) den centrala motparten i kategori 2 uppfyller de eventuella krav som avses i den genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i den förordningen,

b) den centrala motparten i kategori 2 uppfyller alla krav utifrån de relevanta faktorer som anges i bilaga I till denna förordning.

2. Innan Esma antar ett beslut om att avslå en begäran om jämförbar regelefterlevnad ska myndigheten

a) kontrollera att den har förstått den tillämpliga ramen i tredjeland och hur den centrala motparten i kategori 2 följer denna ram genom att kontakta den myndighet som är behörig för den centrala motparten,

b) underrätta kommissionen om detta.

([3]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 37).

Artikel 4

Jämförbar regelefterlevnad med avseende på avdelning V i förordning (EU) nr 648/2012

1. Om en central motpart i kategori 2 har ingått en samverkansöverenskommelse med en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Esma bevilja jämförbar regelefterlevnad med avseende på kraven i avdelning V i den förordningen om den centrala motparten i kategori 2 uppfyller alla krav utifrån de relevanta faktorerna i bilaga II till den här förordningen.

2. Om en central motpart i kategori 2 har ingått en samverkansöverenskommelse med en central motpart från tredjeland ska Esma bevilja jämförbar regelefterlevnad med avseende på kraven i avdelning V i förordning (EU) nr 648/2012, såvida inte överenskommelsens inverkan på den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater gör det berättigat att bedöma huruvida jämförbar regelefterlevnad ska beviljas i enlighet med punkt 1.

Artikel 5

Undantag och oförenliga krav

1. Esma ska inte avslå en begäran om jämförbar regelefterlevnad med avseende på kraven i artikel 16 samt i avdelningarna IV och V i förordning (EU) nr 648/2012 enbart därför att den centrala motparten i kategori 2 tillämpar ett undantag enligt den tillämpliga ramen i tredjeland som är jämförbart med något av undantagen i artikel 1.4 och 1.5 i den förordningen. Den centrala motparten i kategori 2 ska lägga fram bevis för att unionens och tredjelandets undantag är jämförbara.

2. Om uppfyllandet av ett särskilt krav i artikel 16 eller i avdelningarna IV eller V i förordning (EU) nr 648/2012 står i strid med den tillämpliga ramen i tredjeland ska Esma bara bevilja jämförbar regelefterlevnad med avseende på detta krav om den centrala motparten i kategori 2 lägger fram bevis för att

a) det inte är möjligt att uppfylla kravet utan att bryta mot en obligatorisk bestämmelse i den tillämpliga ramen i tredjeland,

b) den tillämpliga ramen i tredjeland i praktiken uppnår samma mål som artikel 16 och avdelningarna IV och V i förordning (EU) nr 648/2012,

c) den följer den tillämpliga ramen i tredjeland.

Artikel 6

Ändringar av den tillämpliga ramen i tredjeland

En central motpart i kategori 2 som har beviljats jämförbar regelefterlevnad ska till Esma anmäla alla ändringar av den tillämpliga ramen i tredjeland och av sina interna regler och förfaranden. Esma ska informera kommissionen om dessa anmälningar.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DEN LEYEN
Ordförande

BILAGA I

FAKTORER SOM AVSES I ARTIKEL 3.1

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
Kapitel 1: Organisationskrav	
Allmänna bestämmelser Artikel 26.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har a) stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning, b) effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som denna motpart är eller kan bli utsatt för, c) tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.
Artikel 26.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har regler och rutiner som är tillräckligt effektiva för att säkerställa efterlevnad, inklusive av ledningen och de anställda, av den relevanta ramen i tredjeland.
Artikel 26.3 och 26.4 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland a) upprätthåller en organisationsstruktur som säkerställer en kontinuerlig och väl fungerande verksamhet och ett kontinuerligt och väl fungerande tillhandahållande av tjänster, b) använder lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden, c) skiljer klart på rapporteringsrutinerna för sin riskhantering och för sin övriga verksamhet.
Artikel 26.5 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland tillämpar och upprätthåller en lönepolitik som främjar sund och effektiv riskhantering och som inte skapar incitament för mildrade riskstandarder.
Artikel 26.6, 26.7 och 26.8 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland a) har tillräckliga it-system som kan hantera dess tjänsters och verksamhets komplexitet, mångfald och inriktning, så att det tryggar hög säkerhetsstandard och att dess uppgifter är säkra och konfidentiella, b) offentliggör sina styrformer, regelverket för verksamheten, samt sina inträdeskriterier för clearingmedlemskap, c) är föremål för ofta förekommande och oberoende revisioner och resultaten av dessa revisioner meddelas styrelsen och tillhandahålls den behöriga myndigheten.
Företagsledning och styrelsen Artikel 27.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Företagsledningen för den centrala motparten från tredjeland har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning.
Artikel 27.2 och 27.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har en styrelse med tillräckligt många oberoende ledamöter som har klart angivna roller och ansvarsområden, en tillfredsställande representation av clearingmedlemmar och kunder, samt mekanismer för att hantera potentiella intressekonflikter inom den centrala motparten för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning.

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
Riskkommitté Artikel 28 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland a) har ett organ som, fristående från direkt påverkan av den centrala motpartens ledning, ger styrelsen råd om utvecklingar som kan påverka den centrala motpartens riskhantering, med företrädare för dess clearingmedlemmar, oberoende styrelseledamöter och företrädare för dess kunder, b) har mekanismer för att skyndsamt underrätta tredjelandets behöriga myndighet om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa detta organs råd.
Registerhållning Artikel 29.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland bevarar i minst tio år alla registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet, så att den behöriga myndigheten kan kontrollera dess efterlevnad av den relevanta ramen i tredjeland.
Artikel 29.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland bevarar i minst tio år efter att avtal löpt ut alla uppgifter om alla avtal som den har behandlat på ett sätt som gör det möjligt att fastställa de ursprungliga villkoren i en transaktion innan den clearades av den centrala motparten.
Artikel 29.3 i förordning (EU) nr 648/2012	På begäran alla relevanta myndigheter i tredjeland tillhandahåller den centrala motparten från tredjeland registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet, uppgifter om alla avtal som den har behandlat och all information om clearade avtals positioner, oberoende av den handelsplats där transaktionerna verkställdes.
Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav Artikel 30.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland informerar sin behöriga myndighet om vilka av dess aktieägare eller medlemmar som har kvalificerade innehav och storleken på sådana innehav.
Artikel 30.2 och 30.4 i förordning (EU) nr 648/2012	Aktieägare eller medlemmar som har kvalificerade innehav i en central motpart från tredjeland a) är lämpliga, med beaktande av behovet att säkerställa att den centrala motparten har en sund och ansvarsfull ledning, b) utövar inte ett inflytande som sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten.
Artikel 30.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Nära förbindelser mellan den centrala motparten från tredjeland och andra fysiska eller juridiska personer hindrar inte tredjelandets behöriga myndighet från att effektivt utöva sin tillsynsfunktion.
Artikel 30.5 i förordning (EU) nr 648/2012	Lagar och andra författningar i ett tredjeland som en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka den centrala motparten har nära förbindelser omfattas av, eller svårigheter vid verkställigheten av dem, förhindrar inte ett effektivt utövande av den behöriga myndighetens tillsynsfunktion.
Artikel 31.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland anmäler till sin behöriga myndighet alla förändringar av sin ledning, och ramen i tredjelandet säkerställer att lämpliga åtgärder vidtas om agerandet hos en ledamot i styrelsen för en central motpart från tredjeland sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av motparten.

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
Intressekonflikter Artikel 33.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland upprätthåller effektiva förfaranden för att påvisa, hantera och lösa eventuella intressekonflikter mellan den centrala motparten, inklusive dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt kontroll eller nära förbindelser, och dess clearingmedlemmar eller kunder som den centrala motparten känner till.
Artikel 33.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Om förfarandena hos den centrala motparten från tredjeland för hantering av intressekonflikter inte med tillfredsställande säkerhet kan utesluta risken att en clearingmedlems eller kunds intressen skadas ska den centrala motparten underrätta clearingmedlemmen och kunden, om denna är känd för den centrala motparten, om intressekonfliktens allmänna karaktär eller orsaker, innan den accepterar nya transaktioner från den clearingmedlemmen.
Artikel 33.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Om den centrala motparten från tredjeland är ett moder- eller dotterföretag ska dess förfaranden för hantering av intressekonflikter också beakta sådana omständigheter som kan skapa intressekonflikter som motparten är eller bör vara medveten om och som är en följd av strukturen och affärsverksamheten i andra företag som den är moder- eller dotterföretag till.
Artikel 33.5 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland vidtar alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas och förhindrar att sådana uppgifter används för annan affärsverksamhet.
Kontinuerlig verksamhet Artikel 34.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland genomför och upprätthåller lämpliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en lämplig katastrofplan för att trygga verksamheten, snabbt kunna återuppta den och fullgöra sina skyldigheter, inbegripet att återställa alla transaktioner till vad de var vid tidpunkten för störningen, så att den centrala motpartens verksamhet är fortsatt säker och den kan fullfölja avvecklingen vid fastställt datum.
Artikel 34.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland genomför och upprätthåller ett adekvat förfarande som säkerställer en ordnad avveckling eller överföring vid rätt tidpunkt och på rätt sätt av kunders och clearingmedlemmars tillgångar och positioner om en auktorisation skulle upphävas.
Utkontraktering Artikel 35 i förordning (EU) nr 648/2012	Om den centrala motparten från tredjeland utkontrakterar operativa funktioner, tjänster eller verksamheter säkerställer den alltid att a) utkontrakteringen inte innebär delegering av ansvar, b) den centrala motpartens förbindelser med och skyldigheter gentemot sina clearingmedlemmar eller, när så är tillämpligt, gentemot sina kunder inte ändras, c) utkontrakteringen inte förhindrar utövandet av tillsyns- och kontrollfunktioner, d) utkontrakteringen inte innebär att den centrala motparten berövas sina nödvändiga riskhanteringssystem och -kontroller, e) tjänsteproducenten tillämpar krav för kontinuerlig verksamhet som är likvärdiga de krav som den centrala motparten måste uppfylla, f) den centrala motparten bibehåller den sakkunskap och de resurser som krävs för att kunna bedöma tillhandahållna tjänsters kvalitet samt tjänsteproducentens organisatoriska kompetens och kapitaltäckning och för att effektivt kunna övervaka de utkontrakterade verksamheterna och hantera de risker som utkontrakteringen är förenad med samt löpande övervaka dessa verksamheter och hantera dessa risker,

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
	g) den centrala motparten har direkt tillgång till relevanta uppgifter om de utkontrakterade verksamheterna, h) tjänsteproducenten skyddar eventuella konfidentiella uppgifter som avser den centrala motparten och dennes clearingmedlemmar och kunder.

Kapitel 2: Uppföranderegler

Allmänna bestämmelser Artikel 36.1 i förordning (EU) nr 648/2012	När den centrala motparten från tredjeland tillhandahåller tjänster till sina clearingmedlemmar och i relevanta fall till deras kunder agerar den rättvist och professionellt i sådana clearingmedlemmars och kunders intresse och i enlighet med sund riskhantering.
Artikel 36.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har tillgängliga, transparenta och rättvisa regler för skyndsam hantering av klagomål.
Deltagandekrav Artikel 37.1 och 37.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland fastställer kategorier av godtagbara clearingmedlemmar och icke-diskriminerande, transparenta och objektiva kriterier för att säkerställa rättvist och öppet tillträde till den centrala motparten och att clearingmedlemmarna har tillräckliga ekonomiska medel och operativ förmåga, så att den centrala motparten kan kontrollera den risk den är utsatt för, och övervakar fortlöpande att kriterierna uppfylls.
Artikel 37.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har regler för clearingmedlemmar som gör det möjligt att samla in grundläggande information för att identifiera, övervaka och hantera relevanta riskkoncentrationer i samband med tillhandahållandet av tjänster till kunder.
Artikel 37.4 och 37.5 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har objektiva och transparenta förfaranden för avstängning och utträde under ordnade former för clearingmedlemmar som inte längre uppfyller kriterierna för tillträde och får bara neka clearingmedlemmar som uppfyller kriterierna tillträde om det vederbörligen motiveras skriftligt och är grundat på en omfattande riskanalys.
Artikel 37.6 i förordning (EU) nr 648/2012	Ytterligare, särskilda krav för clearingmedlemmar om till exempel deltagande i utauktionering av en position som tillhör en clearingmedlem på obestånd, är proportionerliga mot den risk clearingmedlemmen utgör och begränsar inte deltagandet till vissa kategorier av clearingmedlemmar.
Transparens Artikel 38.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland offentliggör priser och avgifter för varje tjänst som tillhandahålls, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa och erbjuder sina clearingmedlemmar, och i relevanta fall deras kunder, separat tillgång till de specifika tjänster som tillhandahålls.
Artikel 38.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland underrättar clearingmedlemmar och kunder om de risker som de tjänster som tillhandahålls är förenade med.
Artikel 38.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland rapporterar till sina clearingmedlemmar den prisinformation som den har använt för att beräkna sina exponeringar vid dagens slut mot sina clearingmedlemmar och offentliggör clearade transaktionsvolymer per klass av instrument som clearats av den centrala motparten i aggregerad form.

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
Artikel 38.4 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland offentliggör de operativa och tekniska kraven med avseende på kommunikationsprotokollen för de format för innehåll och meddelanden som den använder för att kommunicera med tredje parter, inklusive de operativa och tekniska kraven för handelsplatsers tillträde till den centrala motparten.
Artikel 38.6 och 38.7 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland ger sina clearingmedlemmar information om de modeller för initialsäkerheter som den använder, redogör för hur modellerna fungerar och beskriver nyckelantaganden och begränsningar i dessa modeller.
Separering och överförbarhet Artikel 39 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har separata register och separat bokföring för varje clearingmedlem, separerar clearingmedlemmens tillgångar och positioner från clearingsmedlemmens kunders tillgångar och positioner, samt erbjuder tillräckligt skydd för varje clearingmedlems och varje kunds tillgångar och positioner, samt möjlighet att välja separering av positioner och tillgångar och alternativ för överförbarhet för varje kund, inbegripet enskild kundseparering.

Kapitel 3: Försiktighetskrav

Exponeringshantering Artikel 40 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har lämpliga förfaranden och mekanismer för att på nära realtidsbasis hantera exponeringar under loppet av dagen för plötsliga förändringar av marknadsförhållanden och positioner.
Krav på marginalsäkerheter Artikel 41.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland tillämpar, kräver och driver in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med för att begränsa sina kreditexponeringar, och den centrala motparten övervakar regelbundet och ser vid behov över nivån på marginalsäkerheterna, så att dessa återspeglar nuvarande marknadsförhållanden och tar hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana översyner. Sådana marginalsäkerheter ska vara tillräckliga a) för att täcka eventuella exponeringar som kan föreligga tills motsvarande positioner avvecklats, b) för att över en lämplig tidshorisont täcka förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna. Marginalsäkerheterna säkerställer att en central motpart åtminstone på dagsbasis från alla sina clearingmedlemmar har fullständiga säkerheter för alla sina exponeringar, och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med.
Artikel 41.2 i förordning (EU) nr 648/2012	För fastställandet av sina marginalsäkerheter tillämpar den centrala motparten från tredjeland modeller och parametrar som inbegriper de clearade produkternas riskegenskaper och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid.
Artikel 41.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland kräver och driver in marginalsäkerheter under loppet av dagen, åtminstone när i förväg fastställda tröskelvärden överskridits.
Artikel 41.4 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland beräknar, kräver och driver in marginalsäkerheter som är tillräckliga för att täcka den risk som härrör från de positioner som registrerats på varje konto med avseende på särskilda finansiella instrument eller, förutsatt att den använda metoden är försiktig och stabil, en portfölj med finansiella instrument.

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
Obeståndsfond och Andra finansiella medel Artikel 42.1 och 42.4 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland a) har en eller flera i förväg finansierade obeståndsfonder för att täcka förluster som överskrider de förluster som ska täckas av marginalsäkerheter till följd av att en eller flera clearingmedlemmar hamnar på obestånd, inklusive inledande av ett insolvensförfarande, b) fastställer ett minimibelopp som obeståndsfondens storlek under inga omständigheter får understiga.
Artikel 42.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland fastställer lägsta bidrag till obeståndsfonden och beräkningskriterierna för de enskilda clearingmedlemmarnas bidrag. Bidragen är proportionella mot respektive clearingmedlems exponering.
Artikel 42.3 och 43.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland utarbetar scenarier för extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, inklusive de mest volatila perioder som har förekommit på de marknader där den centrala motparten tillhandahåller sina tjänster och en rad potentiella framtidsscenarier, som tar hänsyn till plötsliga utförsäljningar av finansiella medel och snabbt minskad marknadslikviditet, och den centrala motparten har en obeståndsfond som säkerställer att den alltid kan klara av att minst de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot hamnar på obestånd vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden.
Artikel 43.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Obeståndsfonden hos den centrala motparten från tredjeland disponerar över tillräckliga i förväg finansierade finansiella medel för att kunna täcka eventuella förluster som överskrider de förluster som ska täckas av marginalsäkerheter. Dessa i förväg finansierade finansiella medel inkluderar egna medel som avsatts av den centrala motparten, är fritt tillgängliga för den centrala motparten och används inte för att uppfylla kapitalkrav.
Artikel 43.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland säkerställer att clearingmedlemmarnas exponering mot den centrala motparten är begränsad.
Kontroll av likviditetsrisker Artikel 44.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland a) har enligt dagliga mätningar alltid tillgång till tillräcklig likviditet för att täcka sina likviditetsbehov, med beaktande av den likviditetsrisk som skapas om minst de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot hamnar på obestånd, b) säkrar nödvändiga krediter eller liknande arrangemang för att kunna täcka sina likviditetsbehov om den inte omedelbart kan få tillgång till sina finansiella medel, c) säkerställer att en clearingmedlem och denna clearingmedlems moder- eller dotterföretag tillsammans inte svarar för mer än 25 % av den kredit som den centrala motparten behöver.
Vattenfallsprincipen vid obestånd Artikel 45.1 och 45.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland använder de marginalsäkerheter som ställts av en clearingmedlem som hamnar på obestånd för att täcka förlusterna innan andra medel tas i anspråk och använder sedan, om de marginalsäkerheter som ställts av denna clearingmedlem inte räcker för att täcka den centrala motpartens förluster, clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden för att täcka dessa förluster.
Artikel 45.3 och 45.4 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland a) använder bidragen till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd och andra finansiella medel som omfattas av vattenfallsprincipen vid obestånd först sedan bidragen från clearingmedlemmen på obestånd och dess avsatta egna medel har uttömts,

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
	b) använder inte de marginalsäkerheter som ställts av clearingmedlemmar som inte är på obestånd för att täcka förluster som orsakas av att en annan clearingmedlem hamnar på obestånd.
Krav på säkerheter Artikel 46 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland godtar bara mycket likvida säkerheter med minimala kredit- och marknadsrisker för att täcka sin inledande och fortlöpande exponering mot sina clearingmedlemmar, och tillämpar lämpliga värderingsavdrag som återspeglar den potentiella värdeminskningen mellan den senaste värderingen av tillgångarna och den tidpunkt då de rimligen bör vara realiserade, med beaktande av likviditetsriskerna till följd av att en marknadsaktör hamnar på obestånd och de koncentrationsrisker för vissa tillgångar som kan bli resultatet av fastställandet av godtagbara säkerheter och lämpliga värderingsavdrag.
Riktlinjer för investeringar Artikel 47.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland investerar endast sina finansiella medel i kontanter eller mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker och dess investeringar kan realiseras snabbt och med minimala negativa priseffekter.
Artikel 47.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland deponerar de finansiella instrument som ställs som marginalsäkerheter eller utgör bidrag till obeståndsfonder hos, om sådana finns tillgängliga, operatörer av avvecklingssystem för värdepapper som erbjuder fullständigt skydd av dessa finansiella instrument, eller använder andra mycket säkra arrangemang med andra auktoriserade finansinstitut.
Artikel 47.4 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland gör kontantinsättningar genom mycket säkra arrangemang med auktoriserade finansinstitut, eller, alternativt, genom centralbankers stående insättningsfaciliteter eller med andra jämförbara faciliteter som centralbanker ställer till förfogande.
Artikel 47.5 i förordning (EU) nr 648/2012	När den centrala motparten från tredjeland deponerar tillgångar hos en tredje part a) säkerställer den att tillgångar som tillhör clearingmedlemmarna kan identifieras separat från de tillgångar som tillhör den centrala motparten och från tillgångar som tillhör den tredje parten, genom konton med olika benämningar i den tredje partens räkenskaper, eller genom andra likvärdiga åtgärder som ger samma skyddsnivå, b) kan den vid behov snabbt få tillgång till de finansiella instrumenten.
Artikel 47.6 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland investerar inte sitt kapital, eller medel kopplade till marginalsäkerheter, bidrag till obeståndsfonder, likviditet eller andra finansiella medel, i sina egna eller sitt moder- eller dotterföretags värdepapper.
Artikel 47.7 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland beaktar i sina investeringsbeslut sin totala kreditriskexponering mot enskilda gäldenärer och säkerställer att dess totala kreditriskexponering mot varje enskild gäldenär håller sig inom rimliga gränser vad gäller koncentration.
Obeståndsförfaranden Artikel 48.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland har förfaranden som ska tillämpas när en clearingmedlem inte följer den centrala motpartens deltagandekrav eller när den centrala motparten eller en tredje part förklarar att clearingmedlemmen har hamnat på obestånd.

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
Artikel 48.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland agerar snabbt för att begränsa förluster och likviditetspåfrestningar vid obestånd och säkerställer att avvecklingen av en clearingmedlems positioner inte stör den centrala motpartens verksamhet eller utsätter clearingmedlemmar som inte är på obestånd för förluster som de inte kunde förutse eller kontrollera.
Artikel 48.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Tredjelandets ram säkerställer att den centrala motparten från tredjeland omedelbart underrättar sin behöriga myndighet innan obeståndsförfarandet har tillkännagivits eller utlösts.
Artikel 48.4 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland kontrollerar att dess obeståndsförfaranden kan genomföras.
Artikel 48.5, 48.6 och 48.7 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland a) agerar i enlighet med de regler för skydd av säkerheter och positioner på kundkonton som är tillämpliga i tredjelandet, b) har förfaranden som underlättar överföring av kundernas positioner och säkerheter i enlighet med tredjelandets tillämpliga regler.
Översyn av modeller, stresstester och utfallstester Artikel 49.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland a) ser regelbundet över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll, b) utsätter modellerna för rigorösa och återkommande stresstester för att bedöma motståndskraften vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, c) genomför utfallstester för bedömning av den antagna metodens tillförlitlighet, d) erhåller antingen en oberoende validering eller en validering av sin behöriga myndighet av dessa modeller och betydande ändringar av dessa.
Artikel 49.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland testar regelbundet de viktigaste komponenterna i sina förfaranden för obestånd och vidtar alla rimliga åtgärder för att se till att samtliga clearingmedlemmar förstår dem och har etablerat lämpliga förfaranden för att agera vid obestånd.
Artikel 49.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland offentliggör nyckeluppgifter om sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av stresstester av modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll.
Avveckling Artikel 50.1 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland använder centralbanksmedel för avveckling av sina transaktioner när detta är praktiskt genomförbart och sådana är tillgängliga eller, om centralbanksmedel inte används, vidtar åtgärder för att strikt begränsa kontantavvecklingsrisker.
Artikel 50.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland anger klart sina skyldigheter i fråga om leveranser av finansiella instrument, inklusive om den är skyldig att leverera eller motta ett finansiellt instrument eller om den ersätter parter vid förluster i samband med leverans.

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 3.1
Artikel 50.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Om den centrala motparten från tredjeland är skyldig att leverera eller motta finansiella instrument eliminerar den i möjligaste mån den huvudsakliga risken genom att använda system för leverans mot betalning.
Kapitel 4: Beräkningar och rapportering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([1])	
Beräkningar och rapportering Artiklarna 50a–50d i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland tillämpar rapporteringskrav på beräkningar av kapitalkrav i enlighet med respektive tredjelands tillämpliga ram för regler om redovisning och kapitalkrav.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

BILAGA II

FAKTORER SOM AVSES I ARTIKEL 4.1

Bestämmelse i unionsrätten	Faktorer som avses i artikel 4.1
Samverkansöverenskommelser Artikel 51.2 i förordning (EU) nr 648/2012	När den centrala motparten ingår en samverkansöverenskommelse för att tillhandahålla tjänster till en viss handelsplats får den centrala motparten icke-diskriminerande tillgång både till de uppgifter den behöver från handelsplatsen för att kunna fullgöra sitt uppdrag och till det relevanta avvecklingssystemet.
Artikel 51.3 i förordning (EU) nr 648/2012	Ingåendet av en samverkansöverenskommelse eller tillträdet till en uppgiftskälla eller ett avvecklingssystem avvisas eller begränsas bara direkt eller indirekt av den centrala motparten från tredjeland för att kontrollera eventuella risker med en sådan överenskommelse eller ett sådant tillträde.
Riskhantering Artikel 52.1 och 52.2 i förordning (EU) nr 648/2012	Centrala motparter som har ingått en samverkansöverenskommelse a) etablerar lämpliga riktlinjer, förfaranden och system för att effektivt kartlägga, övervaka och hantera de risker som följer av samverkansöverenskommelsen, så att de utan dröjsmål kan fullgöra sina förpliktelser, b) avtalar om sina respektive rättigheter och skyldigheter, inklusive beträffande den lagstiftning som ska tillämpas på deras förbindelser, c) kartlägger, övervakar och hanterar effektivt kredit- och likviditetsrisker, så att en central motparts clearingmedlems obestånd inte påverkar en central motpart som den har en samverkansöverenskommelse med, d) kartlägger, övervakar och åtgärdar eventuella ömsesidiga beroenden och korrelationer som kan uppkomma genom en samverkansöverenskommelse och kan inverka på kredit- och likviditetsrisker genom en koncentration av clearingmedlemmar och inverka på sammanförda finansiella medel, e) kartlägger, om centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med använder olika riskhanteringsmodeller för att bevaka sin exponering mot sina clearingmedlemmar eller sin inbördes exponering, dessa skillnader, bedömer vilka risker de kan ge upphov till och vidtar åtgärder, inklusive säkrande av ytterligare finansiella medel, för att begränsa effekterna på samverkansöverenskommelsen, liksom potentiella effekter i termer av smittorisker, och säkerställer att dessa skillnader inte påverkar respektive central motparts förmåga att hantera effekterna av en clearingmedlems obestånd.
Tillhandahållande av marginalsäkerheter bland centrala motparter Artikel 53 i förordning (EU) nr 648/2012	Den centrala motparten från tredjeland separerar klart och tydligt på kontona tillgångar och positioner som innehas för de centrala motparters räkning med vilka den har ingått en samverkansöverenskommelse. Den centrala motparten från tredjeland tillhandahåller endast denna motpart inledande marginalsäkerheter enligt ett avtal om finansiell säkerhet genom vilket den mottagande centrala motparten inte har rätt att använda de marginalsäkerheter som den andra centrala motparten har tillhandahållit. Säkerheter som mottas i form av finansiella instrument skyddas på något av följande sätt: i) De deponeras hos operatörer av avvecklingssystem för värdepapper som erbjuder fullständigt skydd av dessa instrument. ii) Andra mycket säkra arrangemang med auktoriserade finansinstitut används. Tillgångar är bara tillgängliga för den mottagande centrala motparten i händelse av obestånd hos den centrala motpart som tillhandahöll säkerheten i samband med en samverkansöverenskommelse. Om den centrala motpart som mottog säkerheterna i samband med en samverkansöverenskommelse hamnar på obestånd återlämnas säkerheterna snarast till den tillhandahållande centrala motparten.